

Kvantifikace - předpoklady implicitní

Máme-li odpovědět na otázku, kolik jablek je na stole, musíme především vědět, co to je jablko a jak vypadá (abychom si je nespletli třeba s hruškou), a dále musíme odhlížet („abstrahovat“) od toho, že ta jablka nejsou stejně velká (a vlastně že každé je v něčem odlišné od ostatních, tj. že ta počítaná jablka nejsou ve skutečnosti docela stejná). Je sicer pravdou, že v praxi nám většinou nedělá žádné potíže od odlišnosti čili nestejnosti jablek prostě odhlížet, ale má to své meze: ty odlišnosti musí zůstat v rámci jakési tolerance, tj. jistých mezí, totiž zda jde opravdu ještě o jablko (a toto rozhodnutí musí učinit právě ten, kdo jablka počítá. Prvotní hledisko je ovšem praktické: v běžné praxi nám může být jedno, pocházejí-li všechna jablka na stole ze stejného stromu nebo jsou-li všechny domácího původu apod. Naproti tomu někdy můžeme mít velký zájem na tom, aby dvě nebo tři jablka z těch na stole pocházela z jedné větve (to pak můžeme mít zájem nejenom na zralých jadérkách v těchto dvou nebo třech jablkách, nýbrž na příslušné větévce samé, takže nám nepůjde jen o vyšetí a vypěstování nových stromečků, ale o co nejvěrnější zachování celé genetické informace, tedy o naklonování určitého stromu; a to je zcela jiná věc než počítání resp. jakákoli kvantifikace).

(Písek, 150609-1.)